



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Dubium II. Quæ sint species luxuriæ consummatae naturales.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

II. Frequenter animo revolvere hanc sententiam: *Momentaneum est, quod delectat, æternum, quod cruciat.* 12. Statim avertere cogitationem ad quidvis aliud primò occurrens. 13. Pro illis, qui sunt bonæ conscientix & qui deliberate consentire non solent, servit contemptus, nam timor nimius tentationem multùm auget. 14. Optimum est habere prudentem ac stabilem Confessarium, ejusque consilium sequi, nam remedia illa suggeret, quæ subjecto erunt utiliora ac huic tentationi vincendæ hic & nunc magis accommodata.

D U B I U M II.

Quæ sint species luxuriæ consummata naturalis.

- 915 **R**esp. Eæ dicuntur, in quibus fit commixtio
 eo modo, quo natura instituit, v.g. quando
 servatur sexus diversus, species eadem, vas
 & modus naturalis, &c. ut *vide in principio*
hujus Cap. Unde resolvitur tales esse has sequen-
 tes, quæ ideo in Confessione sunt exprimendæ.
 I. Est *fornicatio*, quæ est concubitus soluti
 cum soluta, (hoc est, quæ sit libera à voto, Matri-
 monio, Religione) ex mutuo consensu. Ad hanc
 reducitur, I. *Concubinatus*, qui est fornicatio
 continuata: unde concubinarius (uti & meretrix)
 ordinariè non debet absolvi, nisi dimissâ concu-
 binâ, aut muliere suspectâ, cujus retentio scanda-
 lum daret, licet cum ea non peccaret. *Sanch.*
Lib. 1. Moral. Cap. 8. Navar. Fill. Tract. 30. num. 56.
 2. *Congressus cum alterius sponsa*, quæ est forni-
 catio intra eandem speciem gravior, & in Con-
 fessione aperienda, saltem respectu sponsæ,
 ut

ut docet *Rodriq. Tom. I. Cap. 109. Sanch. de Matrim. cc*
L. 1. D. 2. N. 6. Fagund. T. 2. L. 4. c. 3. Fill. num. 53. cc
 contra *Covarr. Vivaldum, Ledesim. Azor*, quorum
 sententiam, (etiam respectu sponsæ) probabilem,
 & in praxi tutam, censet *Diana P. 1. Tract. 7. R. 5. cc*

II. *Stuprum*, hoc est, defloratio virginis,
 ipsâ invitâ, (quia si consentiat, erit tantum forni-
 catio simplex) circumstantia in Confessione
 aperienda, ut probat *Lesf. L. 2. c. 10. n. 1. Et Sanch. cc*
de Matrim. L. 7. D. 14. contra Navar. Azor & alios. cc

III. *Raptus*, cum scilicet persona aliqua,
 (sive masculus; sive fœmina, sive nupta, sive
 innupta) libidinis causâ abducitur, illatâ vi,
 sive abductæ, sive iis, quorum potestati subest.
 Si quæ tamen sponte discedat cum Amasio,
 insciis Parentibus, non erit propriè raptus, sed
 fuga, non addens malitiam specie distinctam
 fornicationi. *Lugo de Pœnit. D. 16. n. 237. Fill. n. 110. cc*
V. Bon. Idem dicit Dia. P. 1. T. 7. R. 37. ex Lesf. Dub. 1. cc
Sanch. num. 5. & c.

IV. *Adulterium*, cum scilicet uterque,
 vel alteruter coëuntium, est conjunctus Matri-
 monio, etiam si adulterantis conjux sit contentus:
 esto enim tunc illi non fiat injuria, fit tamen
 ipsi statui, Sacramento, & huic Præcepto.
 Quòd si fœmina adulterans sit conjugata, gravius
 habetur, quàm si vir, propter incommoda gra-
 viora, v. g. damnum veri hæredis, prolis incerti-
 tudinem, & c. Si verò uterque sit conjugatus,
 adhuc gravius est, quia sunt duæ injuriæ
 in utriusque conjugem, in Confessione expri-
 mendæ. *Fill. num. 85. & 89.*

V. *Incestus*, hoc est, congressus cum consangui-
 nea, vel cum affine, usque ad quartum gradum, eò
 gravius peccatum, quòd gradus est propinquior:
 quem

» quem proinde in Confessione exprimere, saltem
 » securius est, ut habet *Navar. c. 6. Lugo num. 312.*
 » Sicut etiam multò gravior est incestus cum con-
 » sanguinea, quàm cum affine in eodem gradu, v. g.
 » cum matre, quàm cum noverca ; cum sorore
 » propria, quàm cum sorore uxoris. Et rursus
 » gravior est cum affine, quàm cum cognato spiri-
 » tuali vel legali. Addi verò debet, si in primo gradu
 » fuerit, utrùm cum matre, an cum filia, an
 » cum sorore. *Lugo l. c. & Escob. de actib. human.*
 » *E. 2. c. 6. ubi ex Hurtad. D. 9. de Pœn. Dis. 4. proba-*
 » *bile dicit, incestum in eodem gradu & linea*
 » *eiusdem esse speciei, (eò tamen graviolem*
 » *quò gradus est vicinior stipiti) & satis esse dicere,*
 » *habui rem cum consanguinea in linea recta.*
 » Ad hanc speciem revocatur tanquam analogà,
 » fornicatio cum filia Confessionis, cum propriè
 » non sit cognatio spiritualis, quam tamen circum-
 » stantiam in Confessione exprimendam esse
 » probat *Sanch. D. 55. Kôn. D. 15. Fagund. & ceteri,*
 » *probabiliter, contra Sa v. Confessio & Dianam.*
 » *Vid. Lugo num. 355.*
 » VI. *Sacrilegium*, hoc est, violatio rei sacræ
 » per actum venereum. Res autem sacræ, quæ sic
 » violantur, sunt locus, & persona : unde sacri-
 » legium est, 1. Omnis actus luxuriosus exterior,
 » (qualis etiam est, v. g. pollutio, & probabiliter
 » etiam tactus impudici, ut vide *Lugo num. 404.*)
 » in loco sacro, hoc est, in templo, vel cœmeterio :
 » nisi tamen fiat à conjugibus, ex necessitate, v. g.
 » ad vitandam incontinentiam. 2. Omnis actus
 » luxuriosus tam interior, quàm exterior,
 » in persona, vel cum persona voto castitatis
 » consecrata : circa quem tamen probabile est,
 » non opus esse exprimere, utrùm fuerit
 » votum

votum solenne, an simplex. Sicut neque, si duplici titulo sit sacrata, v. g. quia est Sacerdos & Religiosus, quia moraliter est una numero malitia. *Sanch. D. 27. num. 27. Henriq. & ceteri, quos citat & sequitur Diana P. I. T. 7. R. 3. Vul. Lugo Sect. 4. Bonac. Q. 4. P. 17. Escob. E. 8.*

A D D E N D A.

Q. 199. *Quid hic sit addendum.* R. Hæc pauca, 916
 I. Certum est coïtum inter solutos esse peccatum mortale; & errorem oppositum damnavit *Concilium Viennense, Clementin. Ad nostrum, de hæreticis, & Concilium Florentinum* inter errores Græcorum. Docuit quoque *Simon Magus* cum aliis, quos refert *Arcdek P. 2. de dogmat. damnat. v. Copula*, quod usus fœminarum sit communis, sed hic error reprobatus est in *Concilio Hierosolymitano* sub *S. Petro Apostolo*. Docuerunt etiam *Begardi* coïtum non esse peccatum, osculum tamen esse, uti idem *Arcd.* refert, sed hoc delirium etiam damnatum est in *Concilio Viennensi*, anno 1311. Quod autem fornicatio sit intrinsecè mala, declaravit *Innocentius XI.* per damnationem hujus 48. prop. *Tam clarum videtur fornicationem secundum se nullam involvere malitiam, & solum esse malam, quia interdicta, ut contrarium omnino rationi dissonum videatur.* Esse autem intrinsecè malam propter periculum malè educandæ prolis, probat *Ovied. de Peccat. Controv. 3. num. 150. 2.* Etiam est certum, quod coïtus cum non sua sit adulterium, nam *Innocentius XI.* damnavit hanc 50. Propositionem: *Copula cum conjugata consentiente marito non est adulterium, adeoque sufficit in Confessione dicere se esse fornicatum.* Et rationem dat *Busenbarium* nam. 915. relatus. 3. *Taberna P. I. T. I. c. 3. §. I.* dicit puellam

puellam

puellam non peccare, si ob evidens periculum mortis vel ingentis infamiae non adhibeat omnia omnino media ad depellendum stupratorem, v.g. si hunc, cum posset, non occidat, si non inclamet viciniam, sed merè patiatur coitum, tamen secluso omni periculo consensûs. Et licet hanc propositionem editis libris teneant Authores plures quam 50, quos adductis locis refert *Vindex Tabernæ* ad Prop. 1, inter quos sunt *S. Anton. P. 2. T. 7. c. 8. §. 2. Silvest. v. Homicidium 1. N. 9. Sot. Lib. 5. Quæst. 1. Art. 5. Navar. Man. c. 16. N. 1. Tolet. L. 5. c. 6. Lesf. 1. 2. q. 6. art. 5. Lugo de Justit. D. 10. n. 198. Regin. L. 22. c. 1. Sect. 1. Gonet de act. human. D. 1. N. 93. Steph. T. 1. D. 5. N. 43. Philip. T. 2. D. 9. D. 1. Bosco P. 3. D. 7. S. 10. N. 127*, tamen non expedit eam publicè proponere aut defendere, quia apta est causare abusus, præsertim apud rudes.

917 Q. 200. *In quo consistat virginitas, & quando amittatur. R. §. I.* Circa primum variaz sunt Medicorum sententiæ: Multi dicunt in mulieribus incorruptis inveniri ad orificium vasis membranulam dictam hymen vel eugion, quæ si frangatur, per hoc amitti virginitatem: contradicunt alii cum *Boudevv. p. 2. q. 19. cum Fil. T. 30. n. 65. cum Lesfio de Just. L. 2. c. 10. n. 3. cum Sanch. de Matr. Lib. 7. D. 14. Num. 1.* & dicunt claustrum virginale in mulieribus consistere in membranis carnis illud constringentibus ita arctè, ut appareat esse quasi ligamentum cutaneum: hinc ibidem docet *Boudevv.* posse semen circa muliebria effusum ita attrahi à matrice, ut hoc sufficiat ad consumptionem Matrimonii, licet corpus virginis non penetretur nec fiat defloratio, & hoc fieri posse, nullus, quod sciam, inquit *Boudevvins, Medicorum dubitat.* Quod autem mares atinet, virgine